

Rozdział 4

Dochodzenie roszczeń o odszkodowanie

Art. 15. 1. Właściwy organ jednostki organizacyjnej, po stwierdzeniu szkody i ustaleniu jej wysokości, wzywa żołnierza do dobrowolnej zapłaty odszkodowania w określonym terminie lub złożenia pisemnego zobowiązania do zapłaty odszkodowania.

2. Jeżeli sprawcą szkody jest dowódca (szef, komendant, dyrektor, kierownik, rektor) jednostki organizacyjnej, czynności, o których mowa w ust. 1, wykonuje jego bezpośredni przełożony.

3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i tryb stwierdzania szkody i ustalania jej wysokości,
- 2) wzór pisemnego zobowiązania żołnierza do zapłaty odszkodowania.

Rozporządzenie to powinno w szczególności określać sposób przeprowadzania postępowania wyjaśniającego powstanie szkody oraz okoliczności uwzględniane przy ustalaniu jej wysokości; wzór zobowiązania żołnierza powinien wskazywać rodzaj szkody i wysokość odszkodowania, termin jego zapłaty oraz zawierać uprzedzenie o skutkach niedotrzymania zobowiązania.

Art. 16. 1. Właściwy organ wojskowy, na wniosek żołnierza będącego sprawcą szkody, może w całości lub w części umorzyć należność stanowiącą odszkodowanie, odroczyć lub rozłożyć na raty jej spłatę, jeżeli przemawia za tym szczególna sytuacja materialna lub rodzinna żołnierza oraz pozwala na to uzasadniony interes poszkodowanej jednostki organizacyjnej.

2. Umorzenie należności, którą stanowi odszkodowanie, oraz odroczenie lub rozłożenie na raty spłaty należności następuje w drodze umowy zawartej między właściwym organem wojskowym a żołnierzem.

3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, organy wojskowe właściwe, w zależności od wysokości odszkodowania, do zawierania

umów w sprawie odraczania, rozkładania na raty lub umarzania spłaty odszkodowań, z uwzględnieniem przepisów o finansach publicznych oraz struktury organizacyjnej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 17. 1. Do przedawnienia roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej przez żołnierza stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2, przepisy działu czternastego Kodeksu pracy.

2. W razie wyrządzenia przez żołnierza szkody osobie trzeciej, termin przedawnienia biegnie od dnia zapokożenia roszczenia tej osoby przez Skarb Państwa.

Art. 18. Spory dotyczące odpowiedzialności majątkowej żołnierzy rozpoznają sądy pracy oraz sądy pracy i ubezpieczeń społecznych.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 19. Do spraw o odszkodowanie wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, chyba że zostanie zawarta ugoda.

Art. 20. 1. Traci moc dekret z dnia 5 października 1955 r. o odpowiedzialności materialnej żołnierzy za szkody wyrządzone jednostce wojskowej (Dz. U. Nr 40, poz. 247, z 1967 r. Nr 44, poz. 220, z 1974 r. Nr 24, poz. 142 i z 1999 r. Nr 53, poz. 548).

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie zachowują moc przepisy dotychczas obowiązujące, jeżeli nie są z nią sprzeczne, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 21. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

968**USTAWA**

z dnia 20 czerwca 2001 r.

o zmianie ustawy o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach i zakładach wydobywania rud uranu oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 1. W ustawie z dnia 2 września 1994 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo

zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach i zakładach wydobywania rud uranu (Dz. U. z 2001 r. Nr 60, poz. 622) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

„o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach rud uranu i batalionach budowlanych”;

2) preambuła otrzymuje brzmienie:

„Uznając, że przymusowe zatrudnianie żołnierzy zastępczej służby wojskowej w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach wydobywania rud uranu i batalionach budowlanych stanowiło szczególny rodzaj represji z przyczyn politycznych, uchwala się, co następuje:”;

3) w art. 1 w ust. 1 w pkt 2 na końcu dodaje się przecinek oraz dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) przymusowo zatrudnianym w batalionach budowlanych w latach 1949—1959”;

4) w art. 5 w ust. 1a po wyrazie „górników” dodaje się wyrazy „bądź stowarzyszenia zrzeszającego byłych żołnierzy batalionów budowlanych”;

5) w art. 6 po wyrazie „kamieniołomach” wyraz „i” zastępuje się przecinkiem oraz po wyrazie „uranowych” dodaje się wyrazy „i batalionach budowlanych”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324 oraz z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784 i Nr 88, poz. 961) w art. 21 w ust. 1 w pkt 63 po wyrazie „kamieniołomach” wyraz „i” zastępuje się przecinkiem oraz po wyrazie „uranu” dodaje się wyrazy „i batalionach budowlanych”.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948 oraz z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298 i Nr 85, poz. 924) w art. 6 w ust. 2 w pkt 2 w lit. d) wyraz „oraz” zastępuje się przecinkiem, a po wyrazie „uranu” dodaje się wyrazy „oraz batalionach budowlanych”.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

969

USTAWA

z dnia 21 czerwca 2001 r.

o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej oraz ustawy o zawodzie lekarza.

Art. 1. W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2001 r. Nr 57, poz. 602) po art. 25b dodaje się art. 25c w brzmieniu:

„Art. 25c. Pielęgniarki, położne prowadzące indywidualną praktykę, indywidualną specjalistyczną praktykę albo grupową praktykę pielęgniarek, położnych nie są przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193 oraz z 2001 r. Nr 49, poz. 509 i Nr 67, poz. 679).”

Art. 2. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodzie lekarza (Dz. U. z 1997 r. Nr 28, poz. 152 i Nr 88, poz. 554, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 60, poz. 636 i Nr 64, poz. 729 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 60, poz. 698, Nr 94, poz. 1037 i Nr 120, poz. 1268) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 50b dodaje się art. 50c w brzmieniu:

„Art. 50c. Lekarze prowadzący indywidualną praktykę, indywidualną specjalistyczną praktykę albo grupową praktykę lekarską nie są przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193 oraz z 2001 r. Nr 49, poz. 509 i Nr 67, poz. 679).”;

2) w art. 63 w ust. 1 i 2 wyrazy „30 czerwca 2001 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2002 r.”

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z tym że art. 2 pkt 2 wchodzi w życie z mocą od dnia 1 lipca 2001 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*